

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2545/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступају пуномоћници Љиљана Петровић и Зоран Петровић, адвокати из ..., против туженог ТР „Ехстра тов“ Ниш, кога заступа Саша Пејчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1134/2019 од 09.10.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 1134/2019 од 05.03.2020. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1134/2019 од 09.10.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 1134/2019 од 05.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 8660/15 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је уређени тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да на име материјалне штете, трошкова одржавања чинчила и индиректне добити, исплати тужиљи АА из ... износ од 147.778,57 динара, а да тужиоцу ББ по истим основима исплати износ од 307.006,87 динара заједно са припадајућом законском затезном каматом почев од дана вештачења 08.10.2018. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка у износу од 428.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1134/2019 од 09.10.2019. године, исправљеном решењем истог суда Гж 1134/2019 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да суд обавезе туженог да на име накнаде директне штете и трошкова одржавања чинчила и индиректне добити, исплати тужиљи АА из ... износ од 147.778,57 динара, а тужиоцу ББ износ од 307.006,87 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.10.2018. године као дана вештачења до исплате као неоснован. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да на име накнаде трошкова поступка исплате туженом износ од 85.000,00 динара. Обавезани су тужиоци да туженом поред досуђеног износа од 85.000,00 динара исплате износ од још 12.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењују на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда нема утицаја на оцену дозвољености ревизије. Дозвољеност ревизије са тог разлога уведене чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и не односи се на поступак који се спроводи применом Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Ревизија није дозвољена ни према вредности предмета спора.

Тужба у овој парници поднета је 01.06.2004. године, а преиначена је повећањем тужбеног захтева 24.03.2009. године, (да би коначно прецизирао тужбени захтев на записнику од 19.10.2018.године смањењем тужбеног захтева, што се по одредби члана 200 став 3. ЗПП не сматра преиначењем). Вредност предмета спора у односу на тужиљу АА износи 147.778,57 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе 1 евро=94,5727 динара, представља противвредност од 1.562,60 евра док вредност предмета спора у односу на тужиоца ББ износи 307.006,87 динара што према средњем курсу на дан преиначења тужбе представља противвредност 3.246,26 евра.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживању у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14) који се примењује од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе који нису правноснажано решени до дана наступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела, за оба тужиоца, очигледно не прелази меродавну вредност за оцену дозвољености ревизије у износу од 40.000 евра то ревизија тужилаца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић